

N:o 136.

Af J. G. Jansson: Om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om ändrade bestämmelser angående skeppsmätning.

Då tid efter annan väsentliga förändringar i Skeppsmäteriförordningen för svenska handelsfartyg blifvit gjorda och alla, oaktadt högljudda klagomål, hafva åstadkommit allt högre och högre kostnad genom så oskäligt förhöjdt tontal, hvarigenom största delen af de inomskärs gående mindre fartyg, förutom andra nya utgifter, äfven fått sig ålagda fyr- och båkafigter, ehuru dessa fartyg icke hafva någon nytta af fyrar, verkar detta så tryckande, att denna näring måste ovilkorligen dö ut, hvilken likväl hittills varit denna befolknings hufvudnäring. Och då alla mina på enskild väg gjorda försök om rättelse blifvit gäckade, nödgas jag på detta sätt vända mig till Riksdagen och vill härjemte framhålla de i författningen om mätning af svenska handelsfartyg mest i ögonen fallande olägenheter, jemförda med äldre författningar. Jag vill då först vända mig till författningen af år 1874 angående fartygs mätning, deri stadgas i § 5 mom. 6, att mätning af öppna eller halfdäckade fartyg skall ske från skandäcket eller relingens öfverkant, hvilket förtydligas i instruktionens 13 § genom bestämmelsen, att afseende ej finge fästas vid stänkborden, om de än vore fast förbundna med och anbragta på skandäcket.

Enligt 1880 års författning åter skall ett fartyg, som har fasta och tätta brädgångar, mätas från relingens öfverkant. Som exempel på huru olika mätningen efter de båda författningarne utfaller, tillåter jag mig vidfoga ett i Stockholms skeppsmäterikontor gjordt utdrag på verkställda ömmätningar. Ehuru jag visserligen kunnat anföra flere exempel, anser jag det anförda vara nog att visa, huru hårdt dessa små fartyg med sina tätt återkommande resor på allt möjligt sätt blifva betungade.

Ett annat stadgande har äfven väckt synnerligt missnöje och omkostnader. I § 18 stadgas nemligen, att då fartyg af mer än 40 tons drägtighet byggas, skall mätning ske, innan någon inredning göres. Oafsedt svårigheten för allmogen, som sjelf bygger sina fartyg, att alltid kunna afgöra, om ett fartyg kommer att uppgå till denna drägtighet eller ej, synes stadgandet ej vara erforderligt för öppna eller halfdäckade fartyg med sin ringa inredning, isynnerhet som mätningen icke kan afslutas förr än fartyget blifvit färdigbygdt samt då ommätning af gamla fartyg, af hvilken konstruktion som helst, kan när och hvar som helst på anmälan verkställas, tyckes detta mig vara ett obilligt prejeri, som medför förhöjda kostnader.

På grund af hvad som är anfördt anhålles,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t begära den förändring, att mätningens gränser för höjdsektionerna på öppna och halfdäckade fartyg måtte blifva skandäckets öfverkant eller i likhet med 1874 års instruktions 13 § om skeppsmätning, samt att mätningen måtte få verkställas, då ifrågavarande fartyg blifva färdiga, hvarigenom desamma skulle komma att drabbas af de minsta möjliga kostnader.

Stockholm den 26 Januari 1884.

J. G. Jansson
från Stockholms län.

**Utdrag ur Stockholms skeppsmäterikontors journal
öfver gjorda ommätningar af fartyg:**

Fartygens namn.	Tid för mätningen enligt 1880 års författ- ning.	Dräktighet i tons enligt 1874 års författning.	Dräktighet i tons enligt 1880 års författning.	Ökning i procent.
Josefina	20/8 81	26,18	39,92	52,48
Josefina	26/8 81	30,82	57,52	86,63
Hoppet	3/9 81	19,10	38,55	101,83
Rosina	10/9 81	25,85	39,69	53,54
Nöjet	14/9 81	23,69	41,35	74,55
Emma	15/9 81	11,99	25,21	110,26
Erydice	19/9 81	27,08	51,36	88,18
Johanna	8/11 81	38,91	58,71	50,88
Ellida	11/11 81	24,82	37,17	49,76
Familjen	10/12 81	31,62	51,81	63,85
Abenius	13/12 81	33,91	62,05	82,98
Augusta	22/12 81	35,29	58,10	64,64